

מילין קירין והידושים נפלאים מלוקט
מדברות קדשו ותורתו של
רבי דוד חי אביחצירא שליט"א

מִי־הֵיאָה

חֹתֶמֶת

חֹתֶמֶת דְּאֹרֵייתָא
יסוד חדש ונפלא על הפרשה

כח האבות לדורותיהם

ה', כמו שהיטיב לבאר הרה"ק בעל שפת אמת ע"ה (תרל"ח ד"ה במדרש שמעי): זהו ענין שם אבות שכל מעשיהם לא היה לשעה וזהו שאמרו (פסחים קיז:): שאומרים אלקי אברהם יצחק כו'. פירוש שקבלת מלכותו יתברך שקיבלו עליהם עודנו קיים לכל זרע ישראל שבכוחם יכולים גם הם לקבל אלקותו יתברך בהתעוררות מעשי אבות.

במתן תורה הגיעו ישראל לקדושת האבות

אימתי זכו ישראל והגיעו למעלת אבותיהם, הוי אומר לאחר שיצאו ממצרים קודם מתן תורה שפסקה זוהמתן, ונטהרו מעטיו של נחש שדבק בהם בחטא אדם הראשון, כמו שביאר הרה"ק רבי ישראל מרוזין ע"ה (עירין קדישין תניינא תרומה ד"ה ועשו): כי בעת שיצאו ישראל ממצרים פסקה זוהמתן, ואחר כך בקבלת התורה היה משכן אלקים בכל העולם כי היא התגלות אלוקותו יתברך כאשר יהיה בביאת משיח במהרה בימינו אמן, ויהיה אז 'ומלאה הארץ דעה את ה'" (ישעיה יא ט) ולא היה צריך לעשות משכן כי היה התגלות על כל הארץ.

ואז היו ראויים להיות כמלאכי השרת, כמו שכתוב (תהלים פב ו) 'אני אמרתי אלקים אתם', והוי איבריהם וגידיהם מלמדים אותם כל תרי"ג מצוות, וגם שמעו מפי הגבורה אנכי ולא יהיה לך שהם כלל כל מצוות עשה ולא תעשה, נמצא שהשיגו מכוח טהרתם כל תרי"ג מצוות כמו האבות הקדושים. ואז הייתה עיקר

וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדְּלֶה שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרַכָּה (יב, ב). וברש"י ואעשך לגוי גדול זהו שאומרים אלקי אברהם ואברכך זהו שאומרים אלקי יצחק ואגדלה שמך זהו שאומרים אלקי יעקב יכול יהיו חותמין בכולן ת"ל והיה ברכה, בכ חותמין ולא בהם.

מעלה עצומה זו שזכו להעפיל אליה האבות הקדושים משפיעה על בני ישראל יוצאי חלציהם, שיכולים אף הם במעשיהם לבוא למעלה זו, שכן כל כוחם הרוחני של בני ישראל בא להם בירושה מכוח האבות הקדושים, וכל אחד מהם נתן כוחו המיוחד לו בבני ישראל, ואפילו במתן תורה נזקק משה רבנו לסיוע מכוחו של אברהם אבינו ע"ה, וכן כשהיה מתפלל בעבור ישראל היה מזכיר זכות האבות, וגם עמידת העולם וקיומו הוא בזכות האבות הקדושים, שכן תורה עבודה וגמילות חסדים שעליהם העולם עומד (אבות פ"א מ"ב) הם מכוחם של אברהם יצחק ויעקב, וגם הדין והאמת והשלום שעליהם מתקיים העולם הם מכוחם של שלושה אבות.

לפיכך תיקנו לנו שלש תפילות שהם יסוד עבודת ה' בכל יום (ברכות כו:), ומהם באו לנו בירושה שלוש מידות טובות - ביישנות רחמנות וגמילות חסדים, גמילות חסדים מכוחו של אברהם, בושה מכוחו של יצחק, ורחמנות מכוחו של יעקב, ועוד איתא בראשונים שגם שלוש רגלים מתוקנים כנגד שלשה האבות.

נמצא שכל מעלות טובות שבישראל הם ירושה לנו מכוח האבות הקדושים להתקרב בהם לעבודת

המשך בעמוד הבא

הם המרכבה.

השראת השכינה במקדש מכוח האבות

ויש להוסיף ולפרש תפילתו של שלמה המלך שהזכרנו 'יהי ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו', שנכלל בבקשתו שיהיה ה' עמנו להשרות שכינתו בבית המקדש, כאשר היה באותו המקום עם אבותינו, כי השראת השכינה בבית המקדש היתה מכוחם של האבות הקדושים, ולפיכך נבנה בהר המוריה מקום שהתנסו בו אברהם ויצחק בניסיון העקידה, וגם יעקב אבינו נתן שם כוחו כששכב בלילה במקום ההוא, והאבן ששם מראשותיו היתה אבן השתיה, ובהשכימו בבוקר קידש את האבן ויצק שמן על ראשה, ומכוחם של האבות גם אנו שואבים קדושה ממקום המקדש, ומשם ממשיכים השראת השכינה בעולם כולו.

השראת השכינה בתוך לבות בני ישראל, ולא היה צריך מקום מיוחד שבו תתגלה השכינה, כי הייתה התגלות השכינה בכל העולם כמו שהיה במשכן.

אך אחר כך כאשר חטאו בעגל נעשה פירוד גדול ולא הייתה היכולת שתהיה התגלות אלוקות על כל העולם, לזאת ציוה הקב"ה לעשות משכן מיוחד להשראת שכינתו, ועל כל פנים שם תהיה התגלות אלוקות, וכן היה גם בהשראת השכינה שבבית המקדש שאף היא היתה מסיבה זו שלא שבו בני ישראל למדרגתם קודם החטא. ובאמצעות בניין המשכן זכו להשיג דמיון למעלת האבות הקדושים, כמו שכתב הרמב"ן (הקדמה לספר שמות): וכשבאו אל הר סיני ועשו המשכן ושב הקדוש ברוך הוא והשרה שכינתו ביניהם, אז שבו אל מעלות אבותם שהיה סוד 'אלוה עלי אהליהם' (ראה איוב כט ד), והם

מִלְתָּא דְפְלִיאָה

אמונה מסוגלת לבנים

וְהָאֱמִן בְּה' וַיְחַשְׁבֶּהּ לוֹ צְדָקָה (טו ו). האמונה בה' אינה באה לאדם בקלות, ונצרך יגיעה רבה כדי לקבוע את האמונה בקרבו, ורק מתוך יגיעה ומאמץ זוכים להחזיק באמונה, וזהו שאמרו חז"ל (מגילה ז:): 'יגעתי ומצאתי - תאמין', כי רק המתייגע זוכה לבוא אל האמונה, אבל 'לא יגעתי ומצאתי - אל תאמין', כי אין האמונה דבר של מה בכך לזכות בו בלי יגיעה מרובה. ועל מציאה זו הבאה מתוך יגיעה נאמר באברהם אבינו ע"ה (נחמיה ט ח): 'ומצאת את לבבו נאמן לפניך', שמתוך יגיעתו של אברהם אבי המאמינים בה' נמצא לבבו נאמן לפני ה' יתברך, וכמו שהכתוב מעיד עליו 'והאמין בה' ויחשבה לו צדקה'.

האמונה הרי היא כעסק שמתייגע בו ונותן כל חושיו וכוחותיו להצלחתו

זהו גם הרמז בשאלה ששואלים כל אדם בבואו לעולם העליון 'נשאת ונתת באמונה' (שבת לא.), ולכאורה הרי לא כל אדם עסקיו במשא ומתן, וכי אדם שאינו עוסק במסחר כלום לא יישאל 'נתת ונשאת באמונה'. אלא ששואלים כל אדם האם עסק והתייגע במידת האמונה כמו יגיעם של הסוחרים במשא ומתן, כי אין האמונה נרכשת בלב האדם אם אינו שם כל משאו ומתנו במידה זו כדרך הסוחרים המניחים כל חפצם ומוחם בעסקיהם (ראה דברי מנחם מהרה"ק מרימנוב זלה"ה ליקוטים ד"ה מצינו). הדבר משול לכוס מים המצויה במקום קר, ואם יסיח האדם דעתו מן המים הרי במהרה יקפאו המים ויהפכו לקרח, כך גם ענין האמונה במעט היסח הדעת עלול להתקרר מאמונתו ולאבד אותה.

***

מעשה ביהודי שבא לפני הרה"ק רבי נחמן מברסלב ע"ה וביקש את ברכתו שיזכה לבנים, אמר לו רבי נחמן ע"ה תן צדקה ובכך תזכה להוושע בזרע של קיימא, השיב לו אותו יהודי בצער, גם פרנסתי אינה מצויה לי בריווח וקשה עלי להוסיף בנתינת צדקה, נענה רבי נחמן ואמר, אם כן ישועתך תבוא על ידי שתאמין בה' יתברך, כי אמונה יש בה מכח הצדקה כמו שכתוב 'והאמין בה' ויחשבה לו צדקה', ועוד ש'אמונה' בגימטריא 'בנים', וכח האמונה בה' ממשיך ישועה להיפקד בבנים.

ברזא דאח"ד

רמזים נפלאים על סדר הפרשה

רמזים נפלאים בשמות הקודש של ברית מילה

וא"ו, והעטרה הנגלית במילה היא כנגד אות יו"ד, נמצא בין הכל צירוף שם הוי"ה הקדוש. וזהו סוד המילה להפך הדין לרחמים, ולהמתיק שם אלהי"ם שהוא דין, שיתהפך לרחמים כפי שרומז שם הוי"ה. ובזה יובנו דברי חז"ל (שבת קלז:): מל ולא פרע כאלו לא מל, כי כיון שלא גילה את העטרה הרי חסר גילוי אות יו"ד של שם הוי"ה, וממילא חשוב כאילו לא מל בכלל. עוד מובא בשם רבינו אפרים שהתיבות 'מי יעלה לנו השמימה' אחרי שנחסר מהם ראשי וסופי התיבות ישארו אותיות 'תק"ם' העולים כמנין 'ישראל'. וביארו החיד"א ע"ה (דבש לפי מערכת מ"ם אות כא) שלרמז בא כי מצות ברית מילה היא תחילה לכל דבר, ורק לאחר שנימול יכול לזכות להיקרא בשם ישראל, ואחר שנקרא בשם ישראל אז יזכה לקבל שפע טוב משם הוי"ה ב"ה.

פרסום יחוד ה' בכוח מצות מילה

אפשר להוסיף ביאור על פי דברי עמודיה **שבעה** (ע"א סי' ד) שטעם המילה הוא להבדיל בין עובדי ה' לשאר בני אדם, הרי חיות ובהמות נבדלים הם בסימניהם המבחינים בין הטהורה לשאיננה טהורה. אבל בצורת בני אדם לא רצה ה' להבדיל ביניהם כדי שלא יבואו לומר כביכול שתי רשויות הן ח"ו, לכך ניתנה מצות המילה להבדיל בין ישראל לאומות באמצעות מעשה המילה.

לפי זה נמצא, שעל ידי מצות מילה נוצרה האפשרות שיתפרסם יחוד ה' בעולם, מאחר שעל ידי המילה יובדלו הנבראים, ושוב אין צורך בבריאת גופים חלוקים העלולים לטעת ספיקות בייחודו יתברך ויתעלה. ומטעם זה נרמז שם הוי"ה ומצות מילה בפסוק 'מי יעלה לנו השמימה', שעל ידי המילה מתפרסם יחוד

חותם המלך - שם הוי"ה מבפנים ושד"י מבחוץ

וַיֵּרָא ה' אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֶל-שְׂדֵי הַתְּהֵלֶךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים (יז א). כח האלוקי הניתן לו לאדם קודם ביאתו לעולם מתגלה ומתקיים בברית המילה, שכל מהותה חותם אלוקי והשתתפות האדם יחד עם הקב"ה כביכול, כפי שכתב הטור בהלכות מילה (יו"ד סי' רס): כי היא אות ברית חתום בבשרנו, ואינה כשאר כל המצוות כמו התפילין והציצית שאינן קבועין בגוף וכאשר יסירם יסיר האות, אבל המילה היא אות חתום בבשרינו, ומעידה בנו, שבחר בנו השם מכל העמים ואנחנו עמו וצאן מרעיתו אשר לדור ודור אנחנו חייבים לעובדו ולספר תהלתו.

מאחר שזו סיבת המילה יובן מדוע נחתמו בה שמות הקדושים, וכדאיתא בתיקוני זוהר (תקון כ"ב סה:): שמצות מילה היא חותמו של הקב"ה, וכל מי שמשמר ברית מילה כאילו שומר את השם הקדוש, ומאן דמשקר בברית מילה הוא משקר בחותמא דמלכא, דאיהו רשים ביה שד"י מלבר יהו"ה מלגו. כי אכן על ידי המילה ניכר ונודע כי שלו אנחנו.

צירוף שם הוי"ה

שם הוי"ה הקדוש נרמז בכתוב (דברים ל יב) 'מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה', ראשי תיבות 'מילה' וסופי תיבות הוי"ה, לרמז ששמירת הברית היא שמירת שם הוי"ה. וזהו הרמז 'מילה' אותיות 'מל י"ה', ו'מוהל' אותיות 'מל ו"ה', שעל ידי מצות מילה זוכים להשלים שם הוי"ה הקדוש. וכתב **הבן איש חי ע"ה** בספרו **מלאך הברית** (משפטים ד"ה גם ידוע) בשם המקובלים, ששני ידיו של המוהל כוללות שני פעמים חמשה אצבעות כנגד שתי ההי"ן, וגיד המילה הוא כנגד אות

א) 'אני א-ל שדי', אני הוא שאמרתי לעולם די. ומובא בספרי קודש, כי מה שהיה העולם מרחיב והולך, פירושו שההעלם שיש בבריאה המסתיר את חיות ה' ושעל ידו נתהווה כלל הגשמיות, היה מתרחב ומתגשם יותר מידי, ולכן אמר לו הקב"ה די, שלא יתגשם העולם יותר, שאם יהיה כך, לא יוכלו הנבראים לעמוד כנגד רוב ההסתר, ותבטל תכלית הבריאה שהיא להכיר אלוקותו הנסתרת בטבע.

וכמו בעולם כך הוא בכל אדם שהוא עולם קטן, וכל מה שיש בעולם יש גם באדם, וכן כלול הוא מכללות הבריאה שהוא שמים וארץ וים, שלפיכך נקרא 'איש', ראשי תיבות ארץ ים שמים (כלי יקר בראשית ו א). כי נשמתו מן השמים וגופו כלול מעפר ומים. ולכך גם בו נחתם שם שד"י הרומז שאמרתי לעולם די, שבבריאת האדם מן המים והעפר ניתן בו הטבע לרצות להתפשט בכל דבריו, ותמיד מתאוה להתרחב ולהתפשט בלא גבול ואף לדברי איסור, אלא שגערותו של הקב"ה בכוח התורה היא העוצרת אותו ומגבילה אותו שלא יתפשט מן הראוי לו, והתורה מלמדת את האדם לתת גבול ומידה לכל מעשיו שלא לצאת מגבול המותר לו.

וכמו שנחקק במזוזה שבפתחי בתי ישראל שני שמות הללו, וכפי שביאר בזה הרה"ק בעל **תשואות חן ע"ה** (החודש ד"ה החודש) כי מדת ההסתפקות הוא פתח ומבוא השער לעבודתו יתברך שמו, לבל יצטרך האדם לפנות את לבו לבטלה להבלי העולם המדומים, והיא הצלה מקנאה ותחרות ושאר פרטי העבירות אשר העין רואה והלב חומד. ומדה זאת נרמזת בשם שד"י הנקבע על הפתח שנוטריקון שלו שומר דלתות ישראל, והוא סוד הצמצום, שתיכף בכניסתו ויציאתו מפתח ביתו יעלה על זכרונו לגדור עצמו בכל התאוות והחמדות, ולומר די על כל עניני העולם כמו שהוא יתברך אמר לעולמו די, כי העיקר להשתמש במידה זאת בחוץ דהיינו בעניני עולם הזה והבלי לצמצם בהם.

שם הוי"ה יתברך כאילו עלינו השמימה ונגלה לנו שהוא יחידי בעליונים ובתחתונים.

הקב"ה נגלה לאברהם בשם שד"י להורות כי בעת המילה נשלם חותם שם זה

וַיֵּרָא ה' אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֱ-ל שְׁדֵי הַתְּהֵלֶךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים (יז א). בחותם המילה נרמז שם הקודש 'שד"י' שאף הוא נגלה ומאיר בחותם המילה. ונאמר בפרשת המילה שנגלה הקב"ה על אברהם אבינו בשם 'א-ל שד"י', ואמר לו 'אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים', ודקדקו הראשונים מדוע נזכר כאן בשמות אלו דוקא, ויש לומר ששם שד"י הוא הנקרא חותמו של הקב"ה כדאיתא בזוהר הקדוש (רעיא מהימנא פינחס רנז), ובאמצעות המילה נחקק בכל יהודי חותם זה, כלשון התיקונים (תקון כ"ב סו). 'ומאן דמשקר בברית מילה הוא משקר בחותמא דמלכא, דאיהו רשים ביה שד"י מלבר יהו"ה מלגו', ולכן נגלה עליו בשם זה.

על כך מברכים 'וצאצאיו חתם באות ברית קודש' כי במילה נחתם חותם המלך בבשר קודש של כל איש מישראל. שבכל אדם יש אותיות ש' וד', שכאשר מגביה זרועותיו כנגד ראשו הרי צורת האות ש', וכשמושיט יד שמאל לפניו ויד ימינו מונחת כדרכה הרי זה כצורת ד', ועל ידי מעשה המילה נגלית האות י'. ומובא מהמקובלים ע"ה כי ה' נשלמת בעת הפריעה שנגלית העטרה הרומזת לצורת יו"ד, ובכך נשלם חותמו של הקב"ה בשם שד"י.

שמות הקודש מסייעים להצטמצם בעניני עוה"ז ולהתרחב בקניני עוה"ב

עניינם של שמות אלו החתומים בגוף כל איש יהודי מבואר בספרי הצדיקים, כי שם שד"י מורה על צמצום כמבואר בגמרא (חגיגה יב.): בשעה שברא הקב"ה את העולם היה מרחיב והולך כשתי פקעיות של שתי, עד שגער בו הקדוש ברוך הוא והעמידו, שנאמר (איוב כו יא) 'עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערותו', והיינו דאמר ריש לקיש מאי דכתיב (בראשית יז

מִזְלִיץ יַקְוִידִין

פְּרָקֵי הַדְּרָכָה וְעִבּוּדַת ה' עַל סֵדֶר הַפְּרָשָׁה

כִּיּוֹן שְׁשֹׁמֵר יִשְׁשַׁכֵּר עַל רַמ"ג אִיבְרִיּוֹ זָכָה לְשִׁלוּט בְּרַמ"ח אִיבְרִים

ועל דרך זו פירש בדרך פקודיך (מצוה לה חלק הדיבור אות ו) מה שנאמר אצל יששכר שנמשל בברכת יעקב ל'חמור גרם', ואותיות 'גרם' רמז לכך שהיה מקדש רמ"ג איברים שלו לשמרם מן החטא ולהשיבם אל הקדושה, כמו שנאמר בו 'רובץ בין המשפתים', 'משפתים' לשון גבולות, שהיה מגביל עצמו שלא לצאת מן הגבולות שגבלה לנו התורה, ולא לעבור על שום איסור מאיסורי התורה, וכיון שזכה לקדש רמ"ג איברים שלו כראוי אזי הוסיפו מן השמים להשליטו גם ה' איברים שאינם ברשותו, וזכה גם לבחינת 'חמר' שהכניע כל רמ"ח איבריו לעבודת ה'.

וראה עוד בדרך פקודיך (שם בהג"ה) איך שעניו ראו ולא זר אצל כבוד אדמו"ר הרב הקדוש מה"ר יעקב יצחק מלובלין זצוק"ל, שהיו העינים ברשותו ואף על פי שהיה מסתכל פנים בפנים לא ראה כי אם הנרצה לעבודת הש"י על פי דרכי התורה.

משל נפלא איך שייך להתחבר בנגיעה בקדושת אבותינו - לכל

אחד מישראל

וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל וְאֶבְרַכֶּה וְאֶגְדֹּלָה שְׁמִי וְהָיָה בְּרָכָה (יב, ב). וברש"י ואעשך לגוי גדול זהו שאומרים אלקי אברהם ואברכך זהו שאומרים אלקי יצחק ואגדלה שמך זהו שאומרים אלקי יעקב וכו'.

איתא בתנא דבי אליהו (רבה פכ"ה): 'כל אחד ואחד מישראל חייב לומר מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב', ואין הכוונה לאבותיו שראו עיניו, אלא צריך לבקש להגיע למעשי האבות הקדושים אשר הם לבדם קרויים אבות, כמו שאנו מתפללים תמיד 'אלקי אבותינו אלקי

עבודת ה' ברמ"ח איברי האדם

וְאֶגְדֹּל הַשֵּׁם הַיְבִיב, וברש"י ואגדלה שמך הריני מוסיף אות על שמך שעד עכשיו שמך אברם מכאן ואילך אברהם ואברהם עולה רמ"ח כנגד איבריו של אדם עכ"ל.

רמ"ח איברים נבראו באדם ועובד ה' צריך להשיב כולם לעבודתו יתברך, אכן לא כל האיברים נמסרו ביד האדם להכניע אותם אל רצונו, ובכח האדם למשול רק ברמ"ג איברים, וחמשה איברים אחרים אינם ברשותו לשלוט בהם (נדרים לב:), אמנם מי שעושה עבודתו בשלמות להכניע רמ"ג איברים שלו ולשמרם מכל חטא ועוון, אזי מן השמים מסייעים אותו ומוסרים ברשותו גם את ה' איברים הנותרים שיהיו גם הם שמורים בטהרה למעלה מכחו [מאחר שנימול ושמע וראה ושלט בעיניו ואזניו, שהמצות מפקחות את העינים והאזנים כדכתיב (דברים כט ג) 'ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה' (תוס' נדרים שם ד"ה שתי)].

וכך מצינו אצל אברהם אבינו אשר מתחילה קרוי היה אברם ואחר כך נוספה ה"א על שמו ונקרא אברהם, כי מתחלה השלים עצמו בשעבוד רמ"ג איברים שלו לעבודת ה', ועל שם כן היה נקרא אברם בגימטריא רמ"ג, וכיון שעבד את ה' בכל כחו וכפי יכולתו סייעו אותו מן השמים להכניע גם ה' איברים נוספים שיהיו גם הם משועבדים לעבודת ה', ונוספה ה"א על שמו ונקרא אברהם וזכה לעבוד את הש"י בכל רמ"ח איבריו (נדרים שם).

וזהו שנאמר לו (בראשית יז א) 'התהלך לפני והיה תמים', ופירש רש"י 'התהלך לפני' במצות מילה ובדבר הזה תהיה תמים, עכשיו אתה חסר חמשה אברים שתי עינים שתי אזנים וראש הגויה, שאוסיף לך אות על שמך ויהיו מנין אותיותיך מאתיים ארבעים ושמונה כמנין אברייך.

א. אברהם אבינו ע"ה מחמת שהיתה מדתו מדת החסד והאהבה, שהיה עובד את ה' מאהבה ולא לקבלת שכר, נתעורר עליו גם כן חסדו של הקדוש ברוך הוא לעשות לו חסד חנם, והמליכו על רמ"ח איברים אף על פי שלא נתעורר בפעולתו באיברים אלו כנ"ל, כי ה' יתברך משלם מדה כנגד מדה (דגל מחנה אפרים ויחי ד"ה או יש).

אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב'. וידוע שלשון 'חייב' בדברי חז"ל משמעותו חיוב עד כדי מסירות נפש, שאין אדם רשאי להיפטר מחיוב זה. אכן זהו דבר שאינו בגדר המציאות שנזכה בדורותינו השפלים להגיע למדרגת האבות הקדושים, אלא תפקידנו בדורנו כמו שפירש בזה הרה"ק רבי שמחה בונם מפרשיסחא ע"ה, והקשה, מי פתי ידמה עצמו להגיע למעשה אבותינו הקדושים אשר אין לנו השגה בהם ובקצות דרכיהם שהם מרכבת כבודו יתברך, אלא 'גיעו' מלשון נגיעה, שבמעשינו הטובים נזכה לנגיעה ושייכות כלשהי בדרכם וקדושתם של האבות הקדושים, בבחינת מעשה אבות סימן לבנים.

ואם יזכה לנגיעה אפילו במקצת מדרגתם הרי זה כאילו נגע במדרגתם בשלמות, והרי עבודת ה' צריכה להיות בחמימות ובהתלהבות, בבחינת 'חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש' (תהלים לט ד), וכל אחד לפי מדרגתו זוכה למעט חמימות, וכיון שהוא חם מקצתו כבר חם כולו.

נגיעה כמו התחברות למערכת השמל

יש לדמות נגיעה זו למערכת השמל, שממקור החשמל ניתן לספק כח חשמל למדינות ואזורים שלמים, אך כל זה תלוי באותה נגיעה קטנה של חוטי החשמל שמתחברים זה עם זה, ובכך נעשים הם דרך להולכת החשמל ממערכת עצומה זו לכל מקום, ולולי נגיעה זו, לא יגיע חשמל לאותו מקום בית או מגדל. וכדבר הזה בנגיעה שאותה אנו רוצים להידבק בדרכי אבותינו הקדושים, יש לנו לפעול במעשינו הטובים שיגעו מעשינו נגיעה קלה במעשיהם, ואז תגבר הקדושה באופן נעלה ומרומם.

בכח המילה יכול

להתחזק כנגד היצר הרע

וַיֵּרָא ה' אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי

א-ל שְׁדֵי הַתְּהֵלֶךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים (יז א).
וכידוע מה שהאריכו בספרן של צדיקים כי יש לו לאדם להשתמש בענייני העולם לעבודתו יתברך על דרך 'מאויבי תחכמני' (תהלים קיט צח), כי כשמשתמש ולומד מהדברים הגשמיים מהפך היצר הרע לטוב (ראה קדושת לוי פר' נח ד"ה שמטבילין). וכן בענייננו עומד לאדם כח שם הוי"ה אשר שם בבשרנו, להתלהב ולהתאוות לתורה ומצוות בלי גבול ומידה. ומאידך חתום בו שם שד"י הנותן כח לכל חיי האדם שיוכל לשלוט בטבעו ולגבור על הטבע המתרבה בגבולו וסביבותיו ולהתנהג בכל הליכותיו כפי רצון ה'.

חותם המילה - שם ה' הנקרא על האדם

לסלק הסט"א

בחותם זה זוכה כל יהודי שיתקיים בו הכתוב (דברים כח י) 'וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך', כפי שכתב השפת אמת ע"ה (ליקוטים תקו"ז תקון כ"ב סו.) כי 'שם' בגימטריא שד"י הוי"ה, ובזכות ברית מילה שורים שמות שד"י הוי"ה באדם, ובזה מסתלקת סטרא אחרא מן האדם, כי 'שטן' בגימטריא שד"י הוי"ה, וגוברים שני השמות לסלק השטן מן הנימול.

אך אם חלילה וחס פוגם באות ברית קודש מסתלקים ממנו קדושת שמות שד"י הוי"ה, ועליו נאמר (במדבר יט כ) 'את מקדש ה' טמא', ובמקום קדושת ב' השמות שורה עליו השטן שהוא 'אל אחר', תחת שם הוי"ה שורה עליו הנחש מבפנים, ובמקום שם שד"י מבחוץ שורה עליו סם המות.

זהו אם כן ביאור תיבות 'וחק בשארו שם' שבברכת המילה, שכיון שחתם בבשרנו אות קודש מקבל כל איש ישראל כח וחיזוק לעמוד כנגד פיתויי היצר ותחבולותיו ויכנס בדביקות אלוקית זו לתורה ולמעשים טובים בכל ימי חייו.

יצא לאור ע"י מכון אור לישורים
© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק או לגשת ללא אישור
מפורש בכתב ממכון אור לישורים
עיצוב ועימוד: שוקי קנר